

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/132/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010997
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010997.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečin legalizácia výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 14.9.2022, č.k. 5T/25/2022-497, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že - v presne nezistenom čase, v období približne od 05.11.2021 do 23.11.2021 v C., D. E. F. G., z komory rodinného domu č. XX, v ktorom býval obžalovaný H. I., napriek tomu, že nikdy nebol držiteľom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu v rozpore s § 12 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov vzal a neoprávnene držal tam ukrytú dlhú strelnú zbraň - samonabíjacia guľovnica zn. Sauer 303 Classic, výrobné číslo záveru 257567, výrobné číslo hlavne RO26988, kaliber 8x57 JS spolu s puzdrom zelenej farby s hnedými prackami na zapínanie, v ktorom sa zbraň nachádzala, pričom tieto veci v hodnote 2.510 € si tam predtým ukryl a neoprávnene prechovával obžalovaný H. I., potom, čo ich dňa 03.11.2021 v čase asi o 23.00 hod. v Trnave, na rohu križovatky ul. J. a I. odcudzil z tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Opel Vivaro, ev. č. C., bielej farby s označením firmy Tvorsad, ktoré patrili poškodenému K. L. H. a poškodenému M. H..

Za to mu súd podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Rozsudkom zo dňa 14.09.2022 sp. zn. 5T/25/2022 (ďalej aj ako „Rozhodnutie“) Okresný súd Trnava uznal Obžalovaného za vinného zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona (ďalej aj ako „Trestný zákon“) a prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona, pričom Obžalovaného odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov.

Proti hore tomuto Rozhodnutiu podal Obžalovaný po vyhlásení Rozhodnutia na hlavnom pojednávaní odvolanie proti všetkým jeho výrokom ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, ktoré odôvodňujeme nasledovne:

I.

V prvom rade si dovoľujeme poukázať na odôvodnenie Rozhodnutia: „Súd nepovažuje za nesúladné s § 168 ods. 1 Trestného por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah výpovede obžalovaných, svedkov, a vykonaných listinných dôkazov súvisiacich s výrokom o vine a treste vo vzťahu k obž. A. B.. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu. Napokon zápisnice o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje skutkové zistenia opiera.“

Vo vzťahu k vyššie uvedenému poukazujeme na nasledovné:

a) „Požiadavka riadneho odôvodnenia deklarováných skutkových zistení nezodpovedá procesnému postupu konajúceho súdu, keď tento vykonané dôkazy iba formálne – mechanicky prezentuje (reprodukuje) ich obsah bez toho, aby k nemu zaujal hodnotiace stanovisko (porov. § 2 ods. 12 TP), ktoré by vyústilo do relevantných skutkových zistení. K uvedenému sa žiada dodať, že konajúci súd by mal zaujať hodnotiace stanovisko k všetkým vo veci vykonaným dôkazom, a to aj v prípade, ak tieto nemajú žiaden význam pre rozsudok (jeho výrokovú časť), v takom prípade musí byť zrejmé, prečo nemajú žiaden význam pre relevantné skutkové zistenia.“

12. Odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k deklaroványm skutkovým zisteniam musí byť adresné, t. j. musí byť zrejmé, ktorá konkrétna skutková okolnosť, na základe ktorého konkrétneho dôkazu je objektivizovaná – preukázaná, pretože všetky dôkazy spravidla reprezentujú skutok ako celok, ale sa viažu na jednotlivé časti skutku, ktoré v súhrne tvoria celok. Uvedené osobitne platí v procesnej situácii, keď si jednotlivé dôkazy navzájom odporujú, preto z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, prečo v prípade rozporov medzi jednotlivými dôkazmi súd uveril len niektorým.“ (Čentéš, J., Kurilovská, L., Šimovček, I., Burda, E. a kol. Trestný poriadok I. § 1 – 195. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 1232.)

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie súdu má byť riadne odôvodnené a nie je možné len mechanicky poukázať na obsah spisu prípadne len zreprodukovať výpovede svedkov. Odôvodnenie rozsudku umožňuje subjektom trestného konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa riadil pri svojom rozhodovaní a zároveň, z odôvodnenia rozsudku musí vyplývať vzťah medzi obsahom vo veci vykonaných dôkazov a deklaroványmi skutkovými zisteniami na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Náležitý odôvodnenie rozsudku má význam nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska naplnenia základných funkcií trestného práva. Dodávame, že prvostupňový súd v rámci svojho odôvodnenia len stroho odkázal na spisový materiál a poukázal len na výpoveď obžalovaného H. I. zo dňa 31.08.2022.

II.

Vo vzťahu k obžalovanému H. I.

V rámci odôvodnenia rozhodnutia je uvedené nasledovné: „Pokiaľ ide o výrok o vine, tak súd poukazuje na výpoveď spoluobžalovaného H. I. učinenu, po prijatí jeho vyhlásenia o vine, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.8.2022 postupom podľa § 257 ods. 8 Tr. por., ktorý uviedol, že po tom ako ukradol zbraň samonabíjacia gulovnica zn. Sauer 303 Classic, výrobné číslo záveru 257567, výrobné číslo hlavne R026988, kajiber 8x57 JS spolu s puzdrom zelenej farby s hnedými prackami na zapínanie, v A. B., ktorý mu ju následne ukradol. Dotknutú zbraň mal za domov v domčeku za gaučom. Je si istý, že mu ju ukradol obžalovaný B. a aj mu povedal, že keď ju už ukradol, nech si ju predá, on so zbraňou nechce mať nič spoločné. Keď sa pýtal obžalovaného B., či mu ukradol zbraň, tento to spočiatku popieral, nakoniec súhlasne kývol hlavou.“

Uvedené skutočnosti o tom, že mal Obžalovaný súhlasne kývnuť hlavou obžalovanému H. I. na otázku, či ukradol zbraň uviedol obžalovaný H. I. po prvý krát až na pojednávaní dňa 31.08.2022.

V rámci výpovedí obžalovaný H. I. uviedol ku krádeži zbrani len nasledovné:

a) Zápisnica o výsluchu obžalovaného H. I. zo dňa 12.12.2021: „otázka prokurátora: ako si môžete byť tak istý, že vám ju zobral práve B.?”

Odpoveď: len jemu som ju ukazoval, nikomu inému.“

b) Zápisnica o výsluchu obžalovaného H. I. zo dňa 10.12.2021: „otázka vyšetrovateľa: ako viete, že tú pušku odcudzil A. B., tak ako uvádzate vo výsluchu?”

odpoveď: Vedel som, že to bol on, lebo jemu jedinému som tú pušku ukázal a nikto iný o nej nevedel. On musel preliezť bránu a potom si ju zobral, tak podľa toho si to myslím.“

c) Zápisnica o výsluchu obžalovaného H. I. zo dňa 22.11.2021: „Keď som zistil, že mi zmizla zbraň, ktorú som odcudzil z dodávky z komory, kde som ju mal uloženú, pričom som vedel, že jediný, kto ju mohol

zobrať bol sused A., tak som išiel za ním a povedal som mu, že načo sa toho chytal, pričom mi hovoril ako o ničom nevie. Ja som mu povedal, že dobre, len aby nikomu nič nehovoril...”

d) Zápisnica z pojednávania zo dňa 31.08.2022: „Otázka: ani to vlámanie ste neohlásili?

Odpoveď: nie, vedel som že je to B.. Nebudem volať policajtov na suseda kamaráta. Ja som bol rád, že som sa zbavil tej zbrane. Ja som nevidel ako B. ukradol tú zbraň, ale chodil ku mne na návštevu, tak, že preskočil bránu.“

Zápisnica z výsluchu zo dňa 23.03.2022: „otázka vyšetrovateľa: v čase keď ste A. B. ukazovali u Vás doma zbraň, rozprávali ste sa sním o tom, akým spôsobom ste túto zbraň nadobudli? Čo ste mu o tom uviedli?

Odpoveď: vtedy som mu to tuším nepovedal, odkiaľ ju mám, alebo povedal som mu to tuším neskôr. Alebo vtedy som mu to povedal, keď som mu ju ukazoval? Tuším už keď som mu ju ukazoval som mu povedal, že je ukradnutá. Doslovne som mu povedal, že kukni čo som ukradol. Vtedy som mu to povedal.“

V rámci výpovedí obžalovaný H. I. nikdy neuviedol, že by Obžalovaný súhlasne prikývol hlavou na znak krádeže zbrane. Zároveň sám obžalovaný H. I. uviedol, že nikdy Obžalovaného nevidel, ako mu kradne zbraň. Zároveň je zrejmé, že ani sám obžalovaný H. I. už dňa 23.03.2022 nevedel, či Obžalovanému povedal, že je zbraň kradnutá. Dodávame, že nerozumieme, ako môže tunajší súd prihliadať na výpoveď obžalovaného H. I., keďže táto bola v priebehu konania niekoľkokrát menená. Sám obžalovaný H. I. v rámci pojednávania dňa 31.08.2022 uviedol, že je konzumentom drog a nevie, či v čase, kedy Obžalovanému ukazoval zbraň bol pod vplyvom drog alebo nie. Už len táto skutočnosť robí výpoveď obžalovaného H. I. nedôveryhodnú.

Tunajší súd sa v rámci odôvodnenia rozhodnutia vyjadril, že obžalovaný H. I. nemá dôvod klamať, nakoľko sa ku skutku priznal a konanie oľutoval. Domnievame sa, že vidina nižšieho trestu v prípade priznania sa ku skutku a jeho následného oľutovania bola motivujúcim faktorom pre obžalovaného H. I. a z uvedeného dôvodu sa snažil robiť všetko preto, aby vina smerovala aj voči osobe Obžalovaného aj napriek tomu, že sám potvrdil, že Obžalovaného nevidel zbraň kradnúť.

III.

Vo vzťahu ku svedkovi M. I.

Zároveň je v rámci odôvodnenie Rozhodnutia uvedené nasledovné: „Dôkazy vo veci jednoznačne preukazujú, že dotknutá zbraň sa dostala do dispozície M. I. od obžalovaného A. B.. Obžalovaný A. B. sa snažil podsunúť verziu, že sa dostala dotknutá zbraň do dispozície svedka M. kukučku bez jeho pričinenia, keď tvrdil, že policajtom dal ihneď meno M. I. len preto, že tomuto o dotknutej zbrani hovoril a svedok sa mal vyjadriť, že mal v minulosti samopal. Uvedenému tvrdeniu vôbec súd neuveril, keď jednak svedok M. I. uviedol, že so zbraňami nemá skúsenosti a z obsahu telefonátu medzi obžalovaným A. B. a svedkom M. I. vyplynulo, že obžalovaný A. B. vedel s istotou, že zbraň je u neho, nehádal, mal o tom vedomosť a túto vedomosť a istotu mal preto, že mu ju sám predal, čo potvrdil svedok M. I..“

Z uvedeného tvrdenia však vôbec nie je zrejmé, aké dôkazy majú preukazovať, že svedok M. I. mal mať zbraň od Obžalovaného. Jediným, kto uvedené tvrdí je práve svedok M. I., ktorý v rámci konania uvádzal všetko preto, len aby neohrozil svoje postavenie v tomto konaní. Súd uveril výpovedi svedka M. I. aj v tej časti, kedy tvrdil, že nemá skúsenosti so zbraňami. Dodávame, že svedok M. I. v rámci konania tvrdil všetko preto, aby neohrozil svoje postavenie v konaní a je preto logické, že sa neprizná pred súdom k skúsenostiam zo zbraňami.

Zároveň poukazujeme na výpoveď samotného svedka M. I. zo dňa 31.08.2022: „otázka: čo sa pýtali na stretnutí?

Odpoveď: či viem prečo prišli, ja že áno, oni mi povedali, že keď im ju vydám, budem svedok.

Otázka: ešte niečo vám hovorili okrem toho, že budete svedok. Napríklad, že niečo musíte?

Odpoveď: nespomínam si.“

Aj z uvedenej výpovede je zrejmé, že svedok M. I. tvrdil všetko tak, aby v konaní vystupoval len ako svedok, nakoľko aj táto osoba svojím konaním naplnila skutkovú podstatu trestného činu nedovoleného ozbrojovania. Zaujímavým je aj tvrdenia svedka, že si nespomína na základnú vec a to tú, čo od neho chceli OČTK na stretnutí. Rovnako, ako v prípade obžalovaného H. I. je svedok M. I. užívateľom drog, čo potvrdil aj v rámci pojednávania dňa 31.08.2022 a práve toto má byť svedok, ktorého výpoveď súd akceptoval a odvoláva sa na ňu v rámci odôvodnenia Rozhodnutia.

Súčasne na pojednávaní uviedol M. I. dňa 31.08.2022:

Otázka: následne po tom čo ste kúpili tú zbraň, tak vás niekto kontaktoval ohľadne tej zbrane?

Odpoveď: volal mi B., to bolo po týždni. Volal mi aby som ju priniesol naspäť.

Otázka: Uvádzal, že pre čo?

Odpoved: povedal, že ho zatvorila.

Aj z hore uvedeného vyplýva, že Obžalovaný zo strachu urobil len to, čo od neho polícia chcela, zavolať M. I. a chcel aby vrátil zbraň naspäť, teda nie aby ju vrátil Obžalovanému, alebo že si po ňu obžalovaný príde, ale chcel aby ju vrátil naspäť, teda tam odkiaľ ju zobral.

IV.

Vo vzťahu k svedkovi B. N.

V odôvodnení Rozhodnutia je uvedené nasledovné: „Z uvedeného je jednoznačne preukázané, že obžalovaný A. B. mal vedomosť o tom, že dotknutá zbraň je kradnutá a vyplýva to z výpovede samotného obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní v spojení so svedectvom B. N.“

Z výpovede Obžalovaného je zrejmé, že tento kontaktoval ihneď po stretnutí s obžalovaným H. I. svedka B. N., pričom sa svedka na stretnutí spýtal, či nebola ukradnutá zbraň. Uvedené potvrdil aj svedok B. N. na pojednávaní dňa 31.08.2022, kedy uviedol nasledovné: „Obžalovaný sa ma spýtal, či bola nejaká krádež ohľadne zbrane. Keďže zbraň nie je bicykel, mal som vedomosť o tejto krádeži i keď som na nej nepracoval. Obžalovaný mi povedal, že ju ukradol H. I.. Informáciu o tom, že je z krádeže podozrivý H. I. som mal. Spýtal som sa obžalovaného či vie, alebo by vedel zistiť, kde sa zbraň nachádza.“

Z uvedeného je preto zrejmé, že Obžalovaný po získaní informácií od svedka B. N. zistil, že bola ukradnutá zbraň a túto informáciu si spojil s tým, že mu obžalovaný H. I. ukazoval doma zbraň a z uvedeného dôvodu dal svedkovi B. N. meno obžalovaného H. I.. Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že Obžalovaný nevedel, že zbraň, ktorú mal v dispozícii obžalovaný H. I. ukradol, ale nakoľko sa bežne v rámci Trnavy zbrane nekradnú, na základe informácií od svedka B. N. sa domnieval, že ide o tú istú zbraň. Taktiež je z výpovede svedka B. N. zrejmé, že už o osobe obžalovaného H. I. OČTK vedeli.

V.

Na základe vyššie uvedeného je preto zrejmé, že odôvodnenie Rozhodnutia tunajšieho súdu je postavené len na všeobecnom odkaze na výpoveď dvoch svedkov a na všeobecnom odkaze na výpoveď obžalovaného H. I., pričom tunajší súd nepoukázal na konkrétne časti výpovedí svedkov a z akých dôkazov má vyplývať skutočnosť, že Obžalovaný ukradol obžalovanému H. I. zbraň, ktorú následne predal M. I., ale len stručne odkázal na obsah spisu. Ako sme uviedli už na začiatku tohto odvolania rozhodnutie súdov musí byť riadne odôvodnené.

Zároveň dávame do pozornosti súdu rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/17/2020 zo dňa 06.07.2021, kde je uvedené nasledovné: „Krajský súd pripomína, že náležité zistenie skutkového stavu veci jednoznačne vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Nemôže ísť len o pravdepodobnosť dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo dokonca celkom opačného záveru.“

Z uvedeného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave je zrejmé, že skutkový stav má byť náležite zistený tak, aby nevzbudzoval žiadne pochybnosti, pričom v tomto prípade je Rozhodnutie postavené len na výpovedi dvoch svedkov, pričom obžalovaný H. I. viac krát v priebehu konania menil svoje výpovede a sám potvrdil, že nevidel ako Obžalovaný kradne zbraň a svedok M. I. tvrdil len to, čo neohrozilo jeho procesné postavenie v konaní. Zároveň dodávame, že z výpovede B. N. nijakým spôsobom nevyplýva, že by Obžalovaný vedel o tom, že zbraň bola kradnutá. Domnievame sa preto, že Rozhodnutie tunajšieho súdu vzbudzuje pochybnosti nakoľko, ak by bolo dostatočne jasne preukázané, že Obžalovaný ukradol zbraň, tunajší súd by jednoznačne poukázal na konkrétne dôkazy, z ktorých krádež zbrane Obžalovaným vyplýva.

Z dôvodu, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievajú jednoznačne, a nie je tu úplne ucelená reťaz dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodit' bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania Obžalovaného, treba Obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Na základe vyššie uvedeného preto navrhujeme, aby Krajský súd v Trnave zrušil Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 14.09.2021 sp. zn. 5T/25/2022 vo vzťahu ku všetkým výrokom vzťahujúcim sa k Obžalovanému a aby oslobodil Obžalovaného spod obžaloby v celom jej rozsahu.“

Obžalovaný vo svojom podaní adresovanom odvolaciemu súdu vyjadril nesúhlas s právnou kvalifikáciou. Výpoveď osoby H. I. je podľa neho nepravdivá, nikdy mu súhlasne neprikývol hlavou a nebol jediný, kto by o tej zbrani mal vedomosť, čo vyplýva z výpovede B. N.. Počas jeho výkonu väzby tam prichádzali ľudia z Trnavy, ktorí mali vedomosť o tom, že I. má doma nejakú zbraň, I. mu mal na súde povedať, že či čakal, že on bude sedieť sám, keď ho udal. Nikdy však obžalovaného nevidel a neprikývol mu hlavou. Ďalší dôvod môže byť ten, že mu ubytoval priateľku u seba bez neho. Je to psychicky chorý človek. I. povedal, že I. má doma zbraň podobnú vzduchovke, aj to, že nemá ani dvere ale kde presne ju má to nevedel. M. I. zbraň odcudzil I., čo mu prišlo až vtedy, keď sa zrazu zatajoval a neozval sa. Výpovedá na neho hlúposti preto, že mal byť len svedok. Povedal mu o zbrani, ale keď za ním prišli

operatívci tak mali vedomosť že by ju mal mať on, obžalovaného vyzvali aby išiel s nimi pre ňu, ale keď prišli pre neho, zatajil sa, lebo mal strach a nevidel dôvod ísť s nimi a nechcel mať problém. Na žiadosť operatívcoov mu zavolať, že ak ju zobral, nech ju vráti odkiaľ ju zobral. Potom ho vyzvali, aby prišiel na výsluch, dnes ľutuje, že kontaktoval príslušníka polície a oznámil mu že I. ma nejakú zbraň a že na ich podnet kontaktoval I.. Spravili to celé proti nemu. Teraz začali viesť aj trestné stíhanie proti I., on má byť svedok, ale ako môže, keď ešte nebol právoplatne odsúdený. Nič nespravil, iba oznámil, že I. má nejakú zbraň. Pýta sa, prečo neboli zaistené odtlačky prstov alebo stery DNA, ktoré by vyvrátili, že mal ukradnúť zbraň práve on. Nebolo spravené ani či je zbraň strelbyschopná alebo či s ňou bolo strieľané, žiada o oslobodenie spod obžaloby. Po podmienenom odsúdení sa zmenil, venoval sa domu, ktorý prerábal, ubytovával ľudí. Pobytom vo väzbe už prišiel o dosť financií aj rodinných príslušníkov. Je vo väzbe kvôli dvom drogovým závislým ľuďom. Dokladá potvrdenie o spolupráci s OČTK, jediné aké má. V prípade odsúdenia chce požiadať o prihladenie na jeho spoluprácu, ktorou narobil problémy sebe aj priateľke, ktorá je na slobode.

Odvolačný súd rozhodoval o odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora. Obžalovaný navrhol buď ho oslobodiť spod obžaloby, alebo vec vrátiť okresnému súdu, pretože v ÚVV sa dozvedel ďalšie skutočnosti ohľadom osoby I., viaceré osoby vedeli, že má zbraň. Predložil oznámenie ORPZ v Trnave o odstúpení podaných informácií.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 TP, pričom poukázal na správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu I. stupňa, kde súd v súlade so zákonom zdôvodnil svoje rozhodnutie, s ktorým sa prokuratúra stotožňuje.

Obhajca poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania a navrhol buď obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alebo vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolačný súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolačný súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolačný súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods.

1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolačný súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Prvostupňový súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu znova prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu prvostupňovým rozsudkom.

Prvostupňový súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej. Všetky vo veci vykonané dôkazy prvostupňový súd

v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto odvolací súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Zároveň odvolací súd k prvej odvolacej námietke obžalovaného, že prvostupňový súd v rámci svojho odôvodnenia len stroho odkázal na spisový materiál a poukázal len na výpoveď obžalovaného I. uvádza, že námietka nie je dôvodná. Obhajoba odcitovala časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde na strane 5 v predposlednom odseku prvostupňový súd – keďže to považuje za zákonné – tvrdí, že nebude uvádzať podrobný obsah výpovede obžalovaných svedkov a vykonaných dôkazov. Neznamená to však, že „len stroho odkázal na spisový materiál“, ani že poukázal len na výpoveď obžalovaného I., tak ako to tvrdí obhajoba. Hneď v tom istom odseku prvostupňový súd k spôsobu odôvodňovania doplnil, že „v rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu.“ Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd na stranách 5 až 8 jednotlivé dôkazy popísal, vyvodzoval z nich skutkové závery, vysvetľoval, prečo má tú ktorú skutočnosť za preukázanú a z ktorých dôkazov pri tom vychádzal. Nemôže sa jednať teda len o odkaz na spisový materiál. A rovnako tak je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, že sa zaoberal len výpoveďou spoluobžalovaného I., pretože prvostupňový súd poukazuje tak na výpoveď samotného A. B. ako obžalovaného, a výpoveď spoluobžalovaného I., ako aj výpovede svedkov I. a N..

Odvolací súd sa ďalej nestotožňuje s námietkou obžalovaného, že prvostupňový súd nemohol vychádzať z výpovedí spoluobžalovaného I., keďže ten výpoveď niekoľkokrát zmenil. Z výpovedí, resp. odpovedí na jednotlivé otázky, na ktoré poukazuje obhajoba v bode II odôvodnenia svojho odvolania (ale ani z ostatných jeho výpovedí) nie sú zrejmé žiadne nezrovnalosti, žiadne známky toho, že by obžalovaný I. vypovedal v podstatných veciach odlišne, že by si protirečil ohľadom skutočností rozhodných pre rozhodnutie o vine. Obhajoba poukázala na tú časť výpovede, kde sa obžalovaný I. opakovane vyjadruje k tomu, že obžalovaný B. bol jediný, komu ukazoval odcudzenú zbraň, rovnako o tom, že šiel za B., keď to zistil. To, že pri výsluchu dňa 23.3.2022 uvádza, že si nie je istý, či o spôsobe nadobudnutia zbrane hovoril B. hneď vtedy, keď mu ju ukazoval, alebo až neskôr, neznamená žiaden vážny rozpor, ktorý by sám o sebe spochybnil výpoveď obžalovaného I..

Odvolaciemu súdu tiež nie je zrejmé, prečo obhajoba najprv spochybňuje čas, kedy mal obžalovaný B. súhlasne kývnuť obžalovanému H. I. na otázku, či ukradol zbraň, a potom obhajoba namieta, že v rámci výpovedí to obžalovaný I. vlastne nikdy neuviedol.

Čo sa týka námietok k „hodnovernosti“ výpovedí obžalovaného I. z dôvodu, že tento má byť konzumentom drog, a nevie či bol pod ich vplyvom keď B. ukazoval zbraň, tak táto skutočnosť sama o sebe nemôže spochybniť výpoveď obžalovaného, keď jeho výpovede nie sú rozporné a sú v súlade s ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi. S touto námietkou, ktorá bola ako súčasť obrany obžalovaného B. prednesená už v konaní pred prvostupňovým súdom, sa správnym spôsobom vysporiadal tento už v napadnutom rozsudku, keď na strane 7 uviedol, že: „obhajoba obžalovaného A. B. sa snažila obžalovaného H. I. ako aj svedka M. I. vykresliť ako osoby drogovu závislé, ktoré nevedia reprodukovať zažité okolnosti. Súd mal však možnosť posudzovať hodnovernosť obžalovaného H. I. ako aj svedka M. I., v zmysle zásady bezprostrednosti upravenej v § 2 ods. 19 Tr. por. t. j. hodnotiť ich výpoveď na základe vytvorenia si bezprostredného názoru z vykonaného osobného výsluchu. Obžalovaný H. I. ako aj svedok M. I. vypovedali jasne a spontánne k položeným otázkam, ich výpovede nemali stopy vopred naučeného scenára, v ich výpovediach nevzhladol súd náznak fabulácie a priznal im relevantnú výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu. Je pravda, že obžalovaný H. I. ako aj svedok M. I. priznali občasné požitie pervitínu, to však samo o sebe nie je spôsobilé na vyslovenie záveru o tom, že by bola u nich rozvinutá závislosť na omamných a psychotropných látkach, že by droga bola v centre ich záujmu a ich výpovede by preto mali zníženú váhu.“

Nedôvodná je aj námietka obhajoby, že vidina nižšieho trestu v prípade priznania sa ku skutku a jeho následného oľutovania bola motivujúcim faktorom pre obžalovaného I. a preto sa mal tento snažiť robiť všetko preto, aby vina smerovala aj voči obžalovanému B.. Obžalovaný I. urobil vyhlásenie o vine, skutok priznal a oľutoval, čím vytvoril priestor pre možnosť zohľadnenia týchto okolností ako poľahčujúcich a ako okolností, z dôvodu ktorých môže súd zvažovať uloženie miernejšieho trestu. Nie je preto zrejmé, aký dôvod by obžalovaný I. mal k tomu, „smerovať vinu aj na obžalovaného B.“, tak ako to tvrdí obhajoba (teda k tomu, aby obžalovaného B. krivo obviňoval).

Rovnako nie je odvolaciemu súdu zrejmé, v čom je spochybnená výpoveď svedka I., a aký význam má mať to, že obžalovaný B. mal len robiť zo strachu, čo povedali policajti. Prvostupňový súd podrobne a logicky objasnil, prečo dospel k záveru, že obžalovaného B. usvedčuje aj výpoveď svedka I., a to na strane 6 odôvodnenia napadnutého rozsudku. V prvom rade ani prvostupňový súd netvrdí,

že obžalovaný I. videl ako mu obžalovaný B. ukradol predmetnú zbraň. Poukazuje však na to, že z jednotlivých výpovedí (okrem obrany obžalovaného B.) vyplynuli také skutočnosti, z ktorých tento záver o vine obžalovaného B. vyplynul s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou. Ak mal obžalovaný B. strach z polície, a pritom zbraň obžalovanému I. nevzal, stále zostáva otázka, odkiaľ vedel, že zbraň má práve svedok I.. Prvostupňový súd správne poukázal na veľmi nevieryhodné vyjadrenia obžalovaného B. k tomu, čo predchádzalo telefonátu svedkovi I., a na jeho obranu, keď raz tvrdil, že sám označil svedka I. ako osobu ktorá má mať túto zbraň, potom zas že práve I. označil len z dôvodu, že sa mu mal javiť ako ten, ktorý by nemal problém niečo odcudziť, a v minulosti mal samopal. Neskôr mal zas tvrdiť, že s menom I. už prišli za ním policajti.

Ak ďalej uviedol prvostupňový súd, obžalovaného B. usvedčuje M. I., ktorý uviedol, že zbraň ktorú vydal dobrovoľne policajtom, kúpil od obžalovaného A. B. za 150 eur. Tiež nie je zrejmé, aký dôvod by mal svedok I. „krivo vypovedať“ o tom, že zbraň získal od obžalovaného B.. Tak ako poukázal už prvostupňový súd, „skutočnosti nasvedčujú tomu, že tento takisto nedovolené bez povolenia prechovával dotknutú zbraň“. Nie je ale zrejmé, ako už je uvedené vyššie, že aký význam by pre svedka I. malo klamať o tom, že zbraň kúpil od obžalovaného B..

K námietke obhajoby pod bodom IV odvolací súd už len dodáva, že z výpovede svedka N. vyplýva, že obžalovaný B. označil obžalovaného I. ako osobu, ktorá ukradla zbraň. Ak má obhajoba za to, že sa to obžalovaný B. dozvedel až od polície, resp. si spojil svoje vedomosti s tým, že polícia informovala o krádeži zbrane a on si spomenul na I., potom treba poukázať na výpoveď obžalovaného I., ktorý uviedol, že obžalovanému povedal, že zbraň je ukradnutá. Každopádne tak obžalovaný I. ako aj obžalovaný B. potvrdili, že obžalovaný I. obžalovanému B. zbraň ukazoval, obžalovaný I. potvrdil, že zistil zmiznutie zbrane a svedok I. potvrdil, že zbraň kúpil od obžalovaného B..

K námietke obžalovaného, že ho I. mal udať, aby nesedel sám, čo mu mal povedať v konaní pred prvostupňovým súdom, odvolací súd dodáva, že ide o nepodložené tvrdenie. Ako už bolo uvedené, nie je zrejmý žiaden prospech obžalovaného I. z krivého obvinenia voči obžalovanému B.. Netreba tiež opomenúť, že obžalovaný I. v tomto konaní neuviedol, že obžalovaného B. videl krahnúť mu zbraň, uvádzal len skutočnosti, pre ktoré sa domnieva, že to musel byť on, keďže nikomu inému zbraň neukazoval. Bez relevantnosti sú aj tvrdenia obžalovaného B., že počas výkonu väzby zistil, že mnoho iných ľudí vedelo o Krajčovičovej zbrani. Obžalovaný neuviedol žiadnu konkrétnu osobu, resp. žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by mohla akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu o jeho vine. Nie je ňou ani navrhované znalecké dokazovanie resp. námietka že neboli zaistené stopy na zbrani a preverovaná prítomnosť daktyloskopických stôp alebo stôp DNA, pretože je viac ako pravdepodobné, že každý držiteľ takejto zbrane by s ňou narábal tak, aby žiadne takéto stopy na zbrani nezanechal. Žiaden význam pre prejednávany skutok a právnu kvalifikáciu zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona, nemá ani skutočnosť, či je zbraň strelby schopná alebo či ňou bolo strieľané. Obžalovaný bol okrem iného uznaný za vinného, že bez toho, aby bol držiteľom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu zadovážil a držal strelnú zbraň, ktorou bola dlhá strelná zbraň – samonabíjacia guľovnica zn. Sauer 303 Classic, ktorá spadá do kategórie C v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive.

Záverom možno poukázať na správne skutkové a právne závery prvostupňového súdu, ktorý sa vysporiadal aj s návrhmi obhajoby na doplnenie dokazovania. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný B. sa dopustil skutku tak, ako je uvedený v skutkovej vete v bode 3. napadnutého rozsudku, a po právnej stránke tento kvalifikoval ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona a prečinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 odsek 1 Trestného zákona.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní štyri roky a osem mesiacov nepodmienečne. Trestnú sadzbu uvedenú v § 294 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej spodnej hranici, nakoľko správne konštatoval prevahu priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo 2 krát súdne trestaný, opakovane pre majetkovú trestnú činnosť, pričom prejednaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného.

Berúc do úvahy všetky vyššieuvedené skutočnosti, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 56 mesiacov, uložený na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný. Obžalovaný namietal, že po podmiennečnom odsúdení sa zmenil, venoval sa domu,

ubytovával ľudí, prišiel o financie, aj rodinných príslušníkov. Odvolací súd tieto skutočnosti nemohol vyhodnotiť v prospech obžalovaného v tom zmysle, že by boli spôsobilé zmeniť výrok o treste, nakoľko nie sú skutočnosťami na základe ktorých je možné uložiť trest mimoriadne znížený. Nie sú nimi ani údaje uvedené v predložennom doklade o spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní, nakoľko v zmysle §39 Trestného zákona môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny alebo napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny iný pripravoval alebo sa o jeho spáchanie pokúsil tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu, zistiť alebo usvedčiť páchatel'ov alebo zabezpečiť dôkazy o trestnom čine v prospech usvedčenia zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny, alebo ktorý sa zvlášť významnou mierou podieľal na objasnení trestného činu korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti tohto zákona, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 alebo obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo na zistení alebo usvedčení jeho páchatel'a tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine, ak vzhľadom na povahu a závažnosť ním spáchaného trestného činu má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania; znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby sa nesmie voči organizátorovi, návodcovi alebo objednávateľ'ovi trestného činu, o ktorom poskytol dôkazy v trestnom konaní.

Obžalovaným predložené podanie však neobsahuje žiadnu informáciu o tom, že by konal tak, ako predpokladá ustanovenie § 39 ods. 1 písm. b) alebo e) Trestného zákona, teda že by významnou mierou prispel k objasneniu tam uvedených trestných činov, napomáhal zabrániť ich spáchaniu, alebo že by sa podieľal na zistení alebo usvedčení ich páchatel'a. Predložený doklad informuje o tom, že informácie poskytnuté obžalovaným boli odstúpené na ďalšie konanie.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.